

Brev till Selma
Lagerlöf från Valborg
Olander: 1921-
september 1923 - 84

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

[31.3.]

Salon påskstämman 1923.

Min åtskade!

Än är det minst en vecka,
sedan jag hörde något utförligt från
dig. Jag vet bara, att du har arbetat
som en slav.

Men tänk, vilken massa brev
du denna tid har hamnit på, och så mycket
som har blivit fullbordat när bygget!
Det skulle ju bli en invigningsfest i
Akademien för Vänning i Borchuset -
ännu du dig till den. Så ville jag så
gärna möta.

Oh när vet jag om du har
blivit bättre i din åkomma, sedan fröken
Lundgren är hemkommen. Jag hoppas

innerstigen, att så skall vara.

En god vänske hoppas jag att du har
haft, ty när dessa råder komma i dina
händer, är helgen redan förbi. —

Om skulle ju bli färdig med Herr
Olme i vänske, så att jag gör nu och
väntar dagligen att ta emot honom.
Och så tar du dig väl en liten vila och
läser några böcker och skriver några
brev?

Om får nu i veckan besök av
Axel Johansson. Han tänker bjuda i kök
och hoppas bli färdig med sina
mätningar på ett par timmar, men
är det inte bäst att förbereda honom på
att han måste ta kvarten i Summe under
natten? För han skall väl se litet på
allt märkvärdigt och äta middag etc.?

Fråga fröken Amundsen om inte Korla
läge svarta för Gerd i lördag! Ja, du vet
ju redan genom Gerdas brev, att Ellen
Åhlgren är så sjukt, att det är fråga om
operation. Bra stor tar, att Helena är
ledig och kan hjälpa dem. Gerd förefaller
lugn och är glad, att Helena har fått
något att syssla med, så att hon inte
hinner grubbla så mycket på framtiden.

Emellertid tycks det vara ekonomiska
bekymmer på Apseherik. Helena skriver,
att hon inte ville förtära något där, emedan
det måste sparas. Men hon hjälper dem,
håller på Ellen och är på så sätt
till stor nytta. Hon skrev redan första dagen
(Gerd läste nyss brevet), att hon skulle gå till
frk. Thoresen.

Jag vet inte om Gerda har skrivit till
dig, att Henrik telefonerade och bad sin pappa
om 300 kr. omgående. Inte vet jag om "Janne"
inte kunde eller inte ville, men Gerda kom och
bad mig få låna samman, och tycktytters
hade jag just så mycket hemma, att hon
kunde få det genast. - Har hon inte berättat
det, så får du vara snäll och inte låta om,
att jag har nämnt om det. - Jag är glad, att
jag gav Helena en sedel som gäva från mig
att ha att röra sig med, när jag nu hör, att
hon måste åta ut. Jag tyckte hon var så
snäll, som genast f. var fridig att resa.

Men Gerda är nog så belåten, både att
Helena har fått något att tänka på och att
Henrik får hjälps.

Jag går och funderar på om jag
skall få beklåa av Anna Loreasen
på min artikel, som jag sjätte finner
missstyckad, fast jag råkat inte orkade

hålla på länge med den. Cederschiöld
skrev, att han saknade min vänliga "vita-
litet" — vad menas med det i detta
sammmanhang? — men att jag inte behöfde
vara orohig, nyssnattom skulle nog försvära
sin plöts. Det vore ju fatalt, om den
bleve refuserad. Men du är inte bättre värd.

Ja, om förvål, min åtskade åtskade!
Allt gott över dig önskar din

Sej.

